

BIENNALE W PARYŻU 1975

Od 19 września 1975 roku do 15 listopada w przestrzennych salach Musée D'art Moderne i Musée Galliera odbyło się IX Biennale sztuki w Paryżu, zorganizowane pod przewodnictwem Georges Boudaille, jako wystawa mająca ujawnić wszystkie znaczące i aktualne tendencje w sztuce młodych artystów całego świata. Zorganizowana przewrotną metodą (pomijając utarte i partykularne hierarchie krajowe), zapraszania artystów poprzez korespondentów, odniosła w pełni sukces. W moim przekonaniu impreza ta stanowi znaczący fakt artystyczny przenoszący na powrót centrum nowej sztuki i teorii sztuki do Europy.

Na Biennale zaprezentowali się też artyści polscy. Duże zainteresowanie budziły nadnaturalnej wielkości cymbały zaprezentowane przez Michała Boguckiego oraz świetnie wykonane projektowo koncepcje „pojazdu” Krzysztofa Wodiczki. Krzysztof Wodiczko zaprezentował w sali poświęconej sztuce projektowej dokumentację fotograficzną z przejażdżki swoim pojazdem, której to przejażdżce towarzyszy krytyk Andrzej Turowski.

Bardzo wysoko oceniam niezwykle precyzyjną i trafną pracę komisarza wystawy — Jean Christophe Ammanna, któremu w sposób bardzo przekonujący udało się przedstawić sprzeczne często koncepcje artystyczne. Zasługą J. Ch. Ammanna jest inteligentne wypunktowanie tych formacji artystycznych, które wydają się stanowić znamiona sztuki naszego czasu. Wymienię te najważniejsze tendencje:

1. Artysta jako dzieło sztuki
2. Feminizm w sztuce

Jak nigdy dotąd zarysowała się bardzo kontrowersyjna koncepcja potraktowania artysty jako dzieła sztuki, lub kategoryzacja tych zjawisk jako tożsamy. Na tej filozoficznej podstawie zasadza się koncepcja sztuki którą prezentują: Urs Lüthi, Luciano Castelli, Pierre Keller, Walter Pfeiffer, Groupe Coum.

Wśród prac teoretyczno-intelektualnych zwracał uwagę Goran Djordjevic z Jugosławii, który przedstawił „nieartystyczną” bo w istocie swej matematyczną koncepcję przestrzeni wielowymiarowych.

Interesującym było przeciwstawienie tych prac teoretycznych z materialną magmą konkretnych rzeźb Bernarda Pagès, które były aintelektualnym zaprzeczeniem nowych koncepcji w sztuce.

Najbardziej atrakcyjnie zaprezentował się oryginalny nurt feminizmu w sztuce. Tendencję tę w sferze teorii lansuje krytyk Gislinde Nabakowski, która w 9 numerze „Heute Kunst” precyzyjnie sformułowała odrębność i cechy tej formacji artystycznej.

Tendencję tę prezentowały artystki: Marina Abramowicz, Ulryke Rosenbach, Iole de Freitas, Valie Export, Nancy Kitchel, Rebecca Horn, Frederike Pezold, Linda Benglis i Hermine Freed, które przedstawiły na tle atrakcyjną koncepcję sztuki, że stała się ona wzorem dla mężczyzn. I tak Luciano Castelli przedstawił zamiast kultu bicepsów i twardej męskiej krępy, wyrafinowaną formułę w której artysta występuje w roli dzieła sztuki w dodatku przemienionego z mężczyzny w kobietę. Oczywiście na tak wielkiej imprezie nie zabrakło też rozwiązań tradycyjnych a więc np. obrazów. Z tym, że obrazy te nie tylko wyszły z ram ale pozbywając się blejtramu stały się gigantycznymi makatami dla których nawet duże sale Musée D'art Moderne okazały się zbyt małe. Ponieważ nie miały one dobrych warunków ekspozycji trudno mi coś sensownego o nich napisać.

Sukces IX Biennale Paryskiego w moim przekonaniu leży nie tylko w bardzo sprawnej pracy korespondentów, Komisji Międzynarodowej ale w dużej elastyczności intelektualnej Georges Boudaille — przewodniczącego Biennale oraz komisarza wystawy Jean-Christophe Ammanna.

Nat... LL

BIENNALE DE PARIS 1975

From 19th September to 15th November 1975 IX Biennial of Art was held in the roomy halls of the Musée D'art Moderne and Musée Galliera in Paris. It was organized by Georges Boudaille. It was the exhibition which intended to review all the important and presently existing tendencies in art of the young artists from all over the world. The exhibition organized by a 'perverse' method of inviting the artists through the correspondents was a full success. In my opinion this enterprise is a meaningful artistic fact which brings the centre of the new art and the theory of art back to Europe.

Also Polish artists took part in the exhibition. Huge cymbals of unnatural size presented by Michał Bogucki and an excellent design of a "vehicle" by Krzysztof Wodiczko drew attention of the participants. In the hall destined for design art K. Wodiczko presented photographs of the ride he had made together with Andrzej Turowski, the art critic.

I mark very high an extremely precise and accurate works of Jean Christophe Ammann, the Commissary of the Exhibition, who convincingly presented controversial artistic conceptions. J. Ch. Ammann in an intelligent way stressed these artistic formations which seemed to characterize the art of our times. The most important tendencies are:

- 1) Artist as a work of art.
- 2) Feminism in art.

For the first time there appeared a new controversial concept of an artist, an artist as a work of art. On this philosophical principle the concept of art is based. The representatives Urs Lüthi, Luciano Castelli, Pierre Keller, Walter Pfeiffer, Groupe Coum.

Among theoretical- intellectual compositions I was attracted by the "not artistic", mathematical concept of multidimensional space presented by Goran Djordjevic from Yugoslavia.

A juxtaposition of theoretical works with the material magma of a sculptures of Bernard Pages seem also quite interesting. They were an intellectual negation of new concepts in art.

Feminism, an outstanding trend in art was the most attractive position of the exhibition. In the sphere of theory it is propagated by Gislinde Nabakowski, the art critic. In "Heute Kunst" Number 9 the tendency precisely expressed its outstanding character and its features. The representatives: Marina Abramovic, Ulrike Rosenbach Iole de Freitas Valie Export, Nancy Kitchel Rebeca Horn, Frederic Perold, Linda Benglis, Hermine Freed, presented so attractive a concept of art that it found many followers among men. And so Luciano Castelli instead of man's strength and the cult of muscles presented a sophisticated formula according to which an artist played a part of art and in addition he was transformed from a man into a woman.

Of course, such a big exhibition could not lack traditional positions that is painting. However, these paintings were deprived of frames and thus they became gigantic tapestries for which even the big halls of the Musée D'art Moderne appeared to be too small. Because they had no good conditions for exposition it is difficult for me to give any opinion about them.

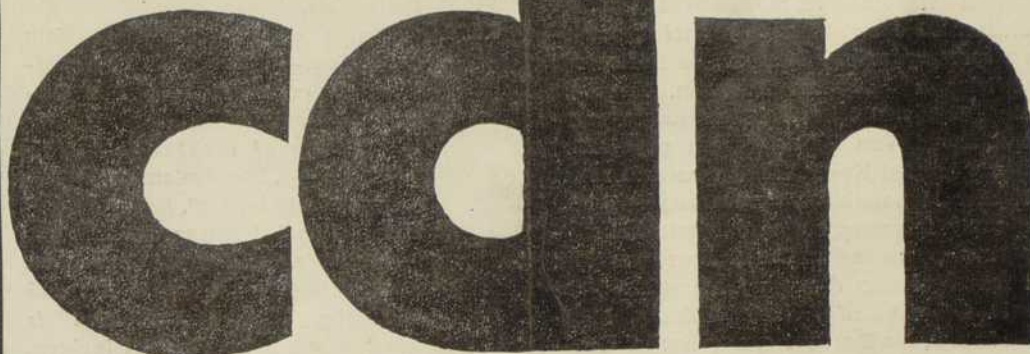
I am convinced that the success of IX Biennial in Paris depended not only on the extremely efficient work of correspondents and International Committee but also on a great intellectual elasticity of G. Boudaille — the President of the Biennial and J. Ch. Ammann — the Commissary of the Exhibition.

Natalia LL

KLUB MIĘDZYNARODOWEJ PRASY I KSIĄŻKI

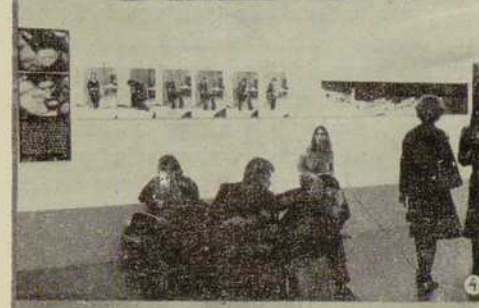
Galeria Współczesna RSW,
Plac Zwycięstwa 9, 00-078 Warszawa, Poland tel. 27 19 57

GALERIA WSPÓŁCZESNA

15 styczeń — January 1976

Druk WZKart.

1 — Luciano Castelli — ekspozycja prac, 2 — Anthony McCall i dyr. Ryszard Stanisławski, 3 — Grupa COUM, 4 — Marina Abramović — ekspozycja prac, 5 — Natalia LL — ekspozycja prac, 6 — Ulryke Rosenbach — akcja „Amazonka”.